

L'increïble augment de la circulació rodada d'aquests últims anys, i que actualment està agafant unes proporcions enormes, que desborden totes les mesures fetes per els tècnics, ha creat, arreu, una sèrie de problemes moltes vegades de difícil, per no dir, quasi, d'impossible solució.

El frondós paisatge d'Arbúcies, l'ombreig de les grans muntanyes d'Arbúcies, sempre amb el soroll de l'aigua per companyia, aquesta exuberant vegetació, d'una verdor inviolada, és lloc ideal per a descansar-hi. De l'aire fred dels cims, que bressola els avets, i que amorosit per la marinada fa esclatar el llimoner en neix aquest clima muntanyenc i a la vegada mediterrà que és únic a Catalunya, i que fa que la nostra vila sigui cada dia més visitada. I així va sorgir per nosaltres també, un seriós problema de circulació, degut al gran trànsit que, sobretot a l'estiu, obstruïa el passeig principal de la vila, el carrer més popular, i per on passa la carretera que arriba al poble.

La solució per arranjar això, va tenir des d'un començament molts enemics. La tallada dels arbres no era pas una mesura massa popular i talment com havia esdevingut les dues vegades que anteriorment s'havien tallat, hi hagué moltes protestes comparables solsament a les que hi hagueren quan essent el carrer del Surraí la carretera de la vila, es construí l'actual carretera per a gent amb àmplia visió futurista, i que cal comprendre i agrair. For, cent anys enderrera, un carrer de dotze metres d'ample en un poble com era aleshores Arbúcies, era cosa d'herois més que de tècnics. Gràcies a aquella visió ha estat possible l'arranjament d'avui. Carretera de vuit metres, que permet l'estacionament a tot el llarg d'un cantó i circulació en les dues direccions. Acera de dos metres, més la pedra de les vores. Arbres damunt l'acera. Noves canyerias de conducció d'aigua, rients després de perfecte drenatge, i total desaparició dels mals olors. Les aceres d'alegre coloració i les llums modernes i ben repartides. Els arbres ornamentals, curiosament escollits, que contrasten el fullatge i bellesa de color. Quan el carrer del Pont estigui arranjat en la mateixa amplada i la reforma quedi així ben acabada, aquest passeig serà l'orgull de tots els arbuciecs.

La gent ha comprés que unes vies de comunicació, amples i modernes, són imprescindibles per a tenir un bon esdevenidor, sobre tot ara que, passant per Arbúcies, enllaça la frontera de Puigcerdà amb la Costa Brava, i sembla un fet la construcció de "l'autopista" interior que passarà a uns 15 Km. de la nostra vila. Estem a mitja hora de Blanes, sojornar ací i anar a banyar-se a la Costa Brava és per a molts, la solució d'un estiu ideal.

Candelló